

Myg

Myg tilhører ordenen af tovinger og klassen insekter. Tovingeordenen består af myg og fluer. Myg udgør langt hovedparten af arterne. Når man siger ordet myg, tænker de fleste på stikmyg; altså de myg, der giver myggestik. Der findes omkring 30 arter af stikmyg i Danmark. Udover stikmyg har vi flere hundrede andre mygge-arter, og i tovinge-ordenen findes der op til 300 stankelbensarter i landet.

Ligheder

Alle myg har et hoved med to antenner, et bryst og en bagkrop. På brystet sidder to lange, smalle forvinger og to svingkøller. Svingkøllerne er bagvingeparret, der gennem mange års udvikling er formindsket til små kølleformede vedhæng. Svingkøllerne bruges til at stabilisere flyvningen. Myg er insekter og har derfor seks ben hæftet til brystet. Benene er typisk lange og tynde, og alle benpar er ikke altid lige lange. I tovinge-ordenen findes også mitter og galmyg.

Myg
Foto Michael Winther

Forvekslingsmuligheder

Myg kan se ud på mange forskellige måder, men de kendes især på deres aflange og tynde bagkrop, seks lange tynde ben samt to lange tynde vinger. Dog er der flere fluer, der ser nogenlunde lige sådan ud. Stankelbensfluer, styltefluer og

dansefluer er dem, der ligner myggene mest. De har alle seks lange tynde ben, men deres bagkrop er kraftigere og kortere. De er mere kompakte i deres kropsbygning.

Stankelbensflue
Foto Bjørli Lehrmann

Humleflue
Foto Lenette Schunck

Der findes også fluer, som, ligesom myggene, har en sugesnabel, fx humlefluer og stikfluer. Humlefluer er helt pelsede og ligner små plysbamser med vinger. De har også en snabel, de stritter med, når de flyver. De bruger snablen til at suge nektar fra blomster og kan ikke stikke. Stikfluer kan derimod godt stikke, og biddet kan klø som et myggestik. Det kan dog tydeligt mærkes, når en stikflue stikker, modsat myg. Stikfluer ligner almindelige fluer med deres kraftige bryst og bagkrop, korte ben, og korte og brede vinger. Og man skal kigge godt efter for at se, om deres mund stikker eller fungerer som en støvsuger.

Super sejt!

Nogle myg lever, som vampyrer, af blod. Det er mest hunnerne af stikmyg, kvægmyg og mitter, der stikker, da de bruger det proteinrige blod som næring til æggene.

Galmyg er meget små insekter. Oftest ser man ikke den voksne galmyg, men blot den galle, som findes på de forskellige slags planter. Hunnen har en læggebrod, som hun borer ind i en plantedel, hvor hun lægger et eller flere æg. Planten er såret og har fået noget fremmed ind i sig, så den beskytter sig selv ved at danne ekstra meget og ekstra stærkt plantemateriale omkring ægget. På den måde mindskes plantens risiko for infektion i såret. Samtidig beskytter det ekstra plantemateriale ægget og senere larven. Larverne lever i gallen, indtil de bliver voksne, hvorefter de graver sig ud af gallen. Hver art af galmyg har deres yndlingsplante. Hvis I ved, hvilken plante I står med, og hvor gallen sidder, samt hvordan den ser ud, kan I måske finde ud af hvilken galmygart, der har været på spil.

Bøgeblad galmyggen er måske den eneste galle, hvor man kan se på gallen, om larven inden i er en hun eller en han. Gallen på billedet rummer en hunlarve. Når der er en han indeni, er gallen tydeligt mere slank og spids.

Bøgebladgalmyg
Foto Leif H. Sørensen

Skovmyg
Foto Bjørli Lehrmann

Skovmyggen er den mest almindelige stikmyg i Danmark. Det er dem, der har den typiske høje summelyd, når de flyver rundt. Det er hunnen, der stikker og suger blod. Når hun stikker, sprøjter hun en væske ind i såret. Det forhindrer blodet i at størkne, mens hun suger. Det er denne væske, der får det til at klø, når du bliver stukket. Hvis du lader myggen suge færdig, vil den suge det meste af væsken op igen, men det vil som regel stadig klø en smule.

Stor kældermyg
Foto Elisabeth Siegel

Stor og lille kældermyg lægger begge æg i stillestående vand. Her lever deres larver af det, der engang har været levende. Man ser dem ofte med den smalle ende mod vandoverfladen. Det er deres ende, mens hovedet vender nedad. Ser man rigtig godt efter, kan man se, at der er et rør, som går fra enden og helt op til vandoverfladen. Det er et slags sugerør, som myggelarven bruger til at trække vejret med. Man kan sige, at de trækker vejret med numsen.

Kæmpestankelben
Foto Frank Lauritzen

Kæmpestankelben er en myg, der ikke stikker. De kan blive meget store, nemlig 5-6 cm i vingefang og med en krop, der er 3-4 cm lang. De har mørke trekantede felter på vingerne. Man kan kende forskel på han og hun ved, at hunnen har en læggebrod til æglægning. I løbet af maj-juli kan man tit se denne art flyve rundt og parre sig eller lægge æg. Når hunnen lægger æg, borer hun sin lange læggebrod ned i fugtig jord eller mudder. Når æggene klækker, lever de små larver af planterødder, fx fra græs.

Badeværelsesmyg
Foto Bjørli Lehrmann

Badeværelsesmyg er en slags sommerfuglemyg, som man tit finder på badeværelser. Det er noget meget små og temmelig pelsede myg med meget store behårede vinger. De elsker høj fugtighed og varme, og deres larver lever ofte i kloakken på badeværelset.

Skovhårmyg
Foto Michael Winther

Skovhårmyg er endnu en myg, der ikke stikker. De er kulsorte og temmelig plysede. Her kan man se forskel på hanner og hunner. Hannerne har meget store øjne, der rører hinanden på toppen af hovedet, og så har han mælkehvide vinger med sorte årer. Hunnerne har væsentlig mindre øjne, der er tydeligt adskilte, og hun har mørke har hun mørke vinger. Deres larver elsker græsrodde, og kan nogle gange være skyld i, at områder af en græsplæne dør.

Dansemyg i flok
Foto Ole Bidstrup

Dansemyg ligner stikmyg, men de stikker ikke. Om foråret og forsommeren, kan man se store sværme af dansemyg, der danser tæt ved vandet. Larverne lever af planter og alger på bunden af en sø, vandløb, vandhul eller andet vand – selv ved kysten kan de findes. Den voksne myg æder ikke noget som helst i deres voksne liv, hvilket gælder for de fleste arter af myg.

